

Vesterager: Vi mener ikke, det er Sted og Tid nu til at føre en lang Forhandling angaaende dette Lovforslag. Det er jo klart, at Dyrtiden føles haardt for de fastlønnede, dog føles den ogsaa haardt for mange andre. Men der er vel saa ogsaa Udsigt til, at der kommer nye Forhandlinger i Gang angaaende Lønsørgsmaalet, og derfor skal jeg nøjes med paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i det høje Ting.

A. M. Hansen: Ogsaa jeg kan tilsige mit Partis Tilslutning til dette Lovforslag. Jeg ønsker dog at gøre en Bemærkning om den nye Lønningsdel, som dette Lovforslag byder paa, nemlig Børnetillægget. Jeg vil blot understrege, hvad der herom staar i Bemærkningerne, at dette Forslag betragtes som midlertidigt under Hensyn til de foreliggende særlige Forhold — herunder bl. a., at der ikke ydes Tjenestemændene det i Tjenestemandsløven forudsatte Antal Reguleringsstillægsportioner.

Jeg understreger dette, fordi jeg principielt maa være imod at indføre Børnetillægget som Led i Tjenestemandslønningerne. Jeg er derfor tilfreds med, at det ikke her er Tanken at knæsette et nyt Princip, men at man alene under Hensyn til de særlige Forhold, hvorunder vi lever, søger at lette Trykket dér, hvor det er størst, og det vil, alt andet lige, blive dér, hvor Børneflokken er størst. Som midlertidig Foranstaltning kan jeg derfor udtale min Tilfredshed med Børnetillægget og kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Finansministeren (K. H. Kofoed): Jeg takker alle de ærede Ordførere for de fremsatte Udtalelser og den Velvilje over for det foreliggende Lovforslag, som disse Udtalelser er Udtryk for.

I Overensstemmelse med, hvad der er udtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, og mine Udtalelser ved Lovforslagets Fremsættelse ønsker jeg blot her at bekræfte, at ingen ved at give sin Tilslutning til dette Lovforslag binder sig principielt til det saakaldte nye Led, nemlig Børnetillægget. Det er, som ærede Ordførere her i Dag har udtalt, saaledes, at ogsaa de, der giver dette Led i Lovforslaget deres Tilslutning, staar frit

over for Sagen, naar vi skal til at drøfte i Lønningskommissionen eller andetsteds, hvorledes man fremtidig under normale Forhold vil stille sig over for Spørgsmaalet om Børnetillæg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 104 af 1. April 1922 om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3453; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1239).

Sagen sattes til Forhandling.

Korsgaard: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke paa nogen Maade for at gaa imod det foreliggende Lovforslag. Saaledes som Tingene har udviklet sig, og naar man een Gang har anvendt den Beregning, som gennem dette Lovforslag nu bliver lovmæssigt fastslaaet, vil det være overordentlig vanskeligt at forlade denne Fremgangsmaade igen, og den er ogsaa i enhver Henseende mere praktisk end den Form, man havde før. Angaaende dette Forhold, navnlig for saa vidt det berører Theatre, har der jo været nedsat et Udvalg — som det vistnok hed dengang — af daværende Justitsminister Steincke, og dette Udvalg har afgivet en enstemmig Betænkning. Blandt de Forslag, som Udvalget gaar ind for, er det vedrørende Skattesørgsmaalet saa afgjort det vigtigste.

Da daværende Finansminister V. Buhl sidste Aar i Finansudvalget kom med Forslag om en Tekstanmærkning til Finansloven, som altsaa har været gældende et Aar, blev der fra en enkelt Side sagt, at dette var en urimelig Fremgangsmaade, idet det efter vedkommendes Mening var mere naturligt, at der blev fremsat et Forslag om en Lovændring. Over for dette